

РЕШЕНИЕ

№ 2800

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Мазгалов

Членове: Силвана Гълъбова
Мария Стойкова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Мария Стойкова Въззивно гражданско дело № 20211100509890 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

С решение от 07.06.2021 г., постановено по гр.д. № 886/2020 г. по описа на СРС, 172 състав, е отхвърлен предявения от ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД срещу ЗАД „А.Б.“ АД иск с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на сума в размер на 563,43 лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско" за вреди от застрахователно събитие - ПТП, настъпило на 13.10.2019 г. в гр. София, ведно със законната лихва от датата на предявяване на претенцията – 09.01.2020 г. В тежест на ищеца на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съдът е възложил сторените от ищеца в производството съдебно-деловодни разноски.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД, чрез адв. К., в която се излагат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на първоинстанционното решение. Изложени са твърдения, че съставът на СРС е допуснал процесуално нарушение, като въпреки, че на основание чл. 186 ГПК е задължил Столична община да представи по делото информация за пътната маркировка и сигнализация на кръговото кръстовище на пл. Столична гара с посока на движение от гара Подуяне към Львов мост, това не било изпълнено. Поддържа се още, че липсата на тази информация е довела до грени изводи за механизма на ПТП в заключението на повторната САТЕ. Според жалбоподателя заключението на САТЕ не бива да бъде кредитирано, доколкото вещото лице не е разполагало с тази информация, а е работило единствено на база свидетелки показания и снимки от google maps. Заявено е искане до въззивния съд решението да бъде отменено и на негово място да бъде постановено друго, с което да бъде уважен предявения иск. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от ответника в първоинстанционното производство ЗАД „А.Б.“ АД, чрез адв. Н., с който същата се оспорва с доводи за неоснователност и необоснованост. Въззиваемият счита, че заключението на вещото лице е обосновано, а настъпилият инцидент е в причинна връзка единствено с

противоправното и виновно поведение на водача на МПС, застрахован от ищеца. Моли за потвърждаване на първоинстанционното решение и присъждане на разноски за въззивната инстанция.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба доводи за пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. По същество същото е правилно и следва да бъде потвърдено, като във връзка с доводите на въззивника, съдържащи се в сезиращата настоящата инстанция въззивна жалба, съдът намира следното:

Съобразно чл. 411 КЗ, изпълнявайки свое договорно задължение за заплащане на застрахователно обезщетение, застрахователят встъпва в правата на увредения срещу причинителя на вредата. Основателността на предявения регресен иск се предпоставя от това по делото да бъде установено по безспорен начин осъществяването на следните елементи от фактическия състав на суброгационното право: сключен между застрахователя и увреденото лице застрахователен договор по имуществена застраховка „Каско“, действащ към датата на застрахователното събитие; настъпване на застрахователно събитие, представляващо покрит риск; противоправно и виновно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, в причинна връзка с което са настъпили вреди (деликт); плащане от страна на застрахователя на застрахования по имуществена застраховка за причинените вреди; и сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между причинителя на вредата и ответното дружество.

Във въззивното производство не са спорни между страните обстоятелствата за наличие на валидно сключено застрахователно правоотношение по застраховка „Каско“ между ищцовото дружество и собственика на увредения автомобил към момента на реализиране на риска, наличието на валидно сключено застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответното дружество и собственика на лек автомобил „Шкода Фабия“ с рег. № ***** и заплащане от страна на ищеца на правоимащото лице застрахователно обезщетение в размер на 539,43 лв.

С оглед доводите във въззивната жалба и отговора, спорни между страните продължават да са обстоятелствата относно механизма на настъпване на застрахователното събитие, както и в причинна връзка с противоправното и виновно поведение на кой от водачите се намира настъпването на процесното ПТП.

От представения и приет като писмено доказателство по делото Двустранен констативен протокол за ПТП от 13.10.2019 г., се установява, че на посочената дата такова е настъпило в гр. София, на кръговото кръстовище на пл. „Сточна гара“. Съгласно вписаните в протокола данни водачът на лек автомобил „Шкода Фабия“ е предприел маневра завой надясно, в което време водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, движейки се в лява лента също предприема маневра завой надясно, при което настъпил удар, в резултат на което са причинени материални щети по двата автомобила. В протокола е вписано изявлението на водача, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника към датата на произшествието, че негова е вината за настъпване на инцидента. Двустранният констативен протокол представлява частен свидетелстващ документ, съставен от лица, трети на процеса. Освен формална доказателствена сила, документът няма друга призната от процесуалния закон сила на доказване, т.е. не обвързва по задължителен начин съда да приеме за верни описаните в протокола факти.

За установяване на механизма на настъпване на процесното ПТП в производството пред първа инстанция са събрани гласни доказателства (показанията на св. Х. и св. Т.) и са изслушани заключения по първоначална и повторна съдебно-автотехнически експертизи.

В показанията си свидетелката Х. сочи, че произшествието е настъпило в района на Сточна гара, малко преди кръговото кръстовище. Твърди, че двата автомобила са били

спрели и при тръгване, точно преди да навлезе в кръговото кръстовище, автомобилът ѝ бил ударен от дясно намиращи се лек автомобил.

Свидетелката Т. изнася пред първоинстанционния съд, че на процесната дата, докато се движела в крайна дясна лента в района на Сточна гара точно преди кръговото кръстовище била ударена от завиващия надясно лек автомобил. Категорична е, че посоката ѝ на движение е била само направо, както и че не е спирала преди кръговото кръстовище, тъй като точно тогава светофарната уредба светела в зелено.

Поради противоречия в показанията на свидетелите за изясняване механизма на ПТП, първоинстанционният съд е назначил повторна съдебно-автотехническа експертиза. От заключението на същата, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че на процесната дата и час лекия автомобил „Шкода Фабия“, застрахован при ответното дружество се е движил по бул. „Данаил Николаев“ към пл. „Сточна гара“ в дясна пътна лента, чиято хоризонтална маркировка указва посока на движение напред и надясно. В същото време вляво от него се движил лекия автомобил, застрахован при ищеца - „Фолксваген Пасат“, като хоризонталната маркировка в лентата му движение указвала движение само направо. Според вещото лице водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ е предприел маневра завой надясно, вследствие на което траекториите на двете превозни средства са се пресекли и е настъпил удара между тях.

При поясняване на заключението на вещото лице по реда на чл. 200 ГПК, експертът е разяснил, че настъпването на процесното ПТП е в резултат на предприета от водача на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ маневра завой надясно от лента, чиято хоризонтална маркировка указвала движение само направо.

Тук е мястото да се посочи, че освен твърденията в исковата молба, в производството не са събрани доказателства, в т.ч. писмени и гласни, механизмът на ПТП да е реализиран, чрез предприемане на маневра отклонение вдясно от страна на лек автомобил „Шкода Фабия“. Обратно, от показанията на свидетелките Х. и Т. този механизъм се опровергава, доколкото е установено, че с управлявания от Т. автомобил свидетелката се е движела направо, без да предприема маневра вдясно. Не се установяват и изнесените пред първа инстанция твърдения на свидетелката Х., че двата автомобила са били спрели, а ударът е настъпил непосредствено след тръгване. Показанията ѝ се разколебават както от приетата и неоспорена от страните повторна съдебно-автотехническа експертиза, така и от показанията на свидетелката Т.. От друга страна няма спор, а и това се потвърждава както от свидетелките показания, така и от заключението на вещото лице, че маневра отклонение в дясно е извършил единствено водачът на лек автомобил „Фолксваген Пасат“. Ето защо и като взе предвид установеното от фактическа страна, въззивният съд приема, че произшествието е настъпило поради предприемане на маневра завой надясно на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, като при навлизане в съседна пътна лента ударя движещия се в нея направо лека автомобил „Шкода Фабия“.

При така установения механизъм на реализиране на произшествието следва да се даде отговор на въпроса дали ли е противоправно поведение от страна на водача на лек автомобил „Шкода Фабия“, чиято гражданска отговорност е била застрахована към датата на процесното събитие от ответника по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“.

Във връзка с доводите във въззивната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения от първа инстанция, в хода на въззивното производство е уважено доказателствено искане на въззивника-ищец да бъде задължена Столична община да представи информация относно разположението на хоризонталната и вертикалната маркировка за бул. „Сливница“ – бул. „Васил Левски“ и бул. „Ген. Данаил Николаев“ (кръговото кръстовище на Сточна гара).

От представената схема-проект се установява, че бул. „Ген Данаил Николаев“, на който е настъпило произшествието е четирилентово, като единствено най-дясната пътна

лента е с хоризонтална маркировка, указваща посока на движение направо и надясно. Предвид установения механизъм на ПТП, въззивният съд приема, че произшествието е настъпило в резултата на противоправните и виновни действия на водача на застрахования при ищеца лек автомобил, който е нарушил разпоредбите на чл. 35, ал. 1 ЗДвП и чл. 65, т.1 от Правилника на ЗДвП, като е предприел маневра завиване надясно при хоризонтална пътна маркировка, указваща задължителна посока на движение само направо.

С оглед изложеното, съдът намира, че не е осъществен фактическият състав на суброгационното право по чл. 411 КЗ, доколкото не е налице виновно и противоправно поведение на лицето, с което ответникът се намира в застрахователно правоотношение, в причинна връзка с което са настъпили вреди.

Предвид съвпадение на изводите на двете съдебни инстанции за неоснователност на предявения иск, решение № 20138107 от 14.06.2022 г., постановено по гр. д. № 886/2020 г. по описа на СРС, 172 състав, следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор на основание чл. 78, ал. 3 ГПК въззиваемият има право на направените в производството разноски, но доколкото същият не е представил доказателства за извършването им, такива не му се следват.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 20138107 от 14.06.2021 г., постановено по гр.д. № 886/2020 г. по описа на СРС, 172 състав.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____